...e jaargang — Nr 21. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag 14 Maart 1914.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

...schrijft in te Tongeren bij ...ée, uitgever en eigenaar ...ad.

... POSTRIJDER verschijnt ...dags en 's zaterdags.

...toezendingen van brieven, ...aankondigingen moeten franco ...worden aan den uitgever, ...kt, te Tongeren.

Telefoon Nr 12

Abonnement :

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiem.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad · 1 frank den drukregel.

...kemende week in den « Postrijder » :

Veroordeelde Moeder

HARTROEREND ROMAN

door Jules MARY

IN VIER DEELEN :

I. — De Veroordeeling.
II. — Maria en Simeonne.
III. — Verschrikkelijk jaar.
IV. — Weerwraak van Madelor.

...anstaande Kiezingen

...den week schreven wij een ... over de Kamerkiezingen, die ...aanstaande in de provinciën ...Vlaanderen, Limburg, Luik en ...ouwen zullen plaats hebben, ... besloten dat de katholieke ...minstens twee nieuwe zetels ...nnen, dat maakt vier in de ...g, wat onze meerderheid in de ...r van 16 op 20 stemmen zou ...en.

... lezer van den *Postrijder* ...t ons dat hij ons gedacht niet ... hij denkt dat de katholieke ...erheid zal zijn niet van 20, ...van 26 stemmen.

... daaraan geraakt ? zullen ve...ch afvragen ; doch onze brief...laar antwoordt daarop :

...s gij zoo kurieus zijt, Heer ...STRIJDER, ik zal 't u zeggen : ...n zetel te Gent, één te Sint-Ni...las, één te Aalst, één te Zoni...n, één te Verviers, ten ware ...ij er nog een bijwonnen te Luik ...ar heel het liberaal kot in ruzie ...t. Wat Aalst aangaat, ik ben ...rzekerd dat M. Daens zal mo...n de plaat poetsen, gelijk M. ...nteyne ze zal mogen poetsen te ...ugge in 1916. Wat den libera...n zetel te Aalst aangaat, 't zou ...ij niet verwonderen, zoo de ...ocialisten ermee loopen gingen. ...Bestaan er redens om dien uit...ng te verwachten ? Ik meen van ... En dewelke ? Voor dat pun...oet gij nog uwe nieuwsgierig...eid drie maanden uitstellen : Ik ...l ze geven daags na de kiezing.»

...e men eene spraakleer verwereldlijkt

...r is, denk ik, toch maar heel ...nig betrekking tusschen de ...sche spraakkunst en de politiek. ...t is in alle geval de gedachte van een Fransch heerschap, dat ...gelast heeft de spraakleer van ...re en Fleury, die in de lagere en ...delbare staatsscholen gebruikt worden, te hervormen.

De uitgave van 1907 verschilt niet veel van de vorige ; de bladzijden en de schikkingen blijven dezelfde ; op 71 plaatsen zijn er veranderingen aan gebracht, maar die veranderingen zijn zoo aardig als prikkelend.

M. Leon de Montesquieu, in l',,Action Française", geeft ons eenige voorbeelden.

Op de 9e bladz. las men vòòr 1907 : « Ik geloof dat God bestaat ». Nu is die zin doorgehaald en de wereldlijke vogelingen zullen moeten zeggen en herhalen : « Ik weet dat de aarde draait ».

Op bladz. 147 is de zin « Uwe belangen, uwe eer, « God » zelf gebiedt u die die opoffering ». is geworden : « Uwe belangen, uwe eer, « alles » gebiedt u die opoffering ».

Verder op bladz. 170, heeft men de volgende woorden veranderd : «Willen hetgeen God wil is de eenige wetenschap die ons met rust laat « in » Zich aan de noodwendigheid onderwerpen is het beste wat men kan doen ».

Het is niet alleen het gedacht der godheid dat uitgesloten word ; het woord « God » is ook gedoemd

De uitroeping « Groote God ! » is vervangen door « Ongeluk aan de verwonnen ! »

« Heer » « Schepper » « eeuwig » zijn ook onverbiddelijk uit de nieuwe spraakleer gelaten.

« Gij zult voor uwe ouders zorgen, hen eeren en voeden, de Eeuwige beveelt het », zoo stond er op bladz. 169, vòòr 1907, in het werk van Larive en Fleury ; maar die zin is veranderd en vervangen door den volgende : « Al de kinderen zullen tot den ouderdom van 13 jaar naar school gaan de wet schrijft zulks voor. »

Al hetgeen zoo wat van verre of van nabij naar den godsdienst riekt, is onmeedoogend er uit gelaten.

« Eerwaarde » wordt « Zomer » — bladz. 3 — ; « kapelmeester » wordt veranderd in « schermmeester ; » « profetes Marie » is veranderd in « de tooveres Marie », enz. enz.

De leering tot Zondagrust is geheel en gansch weggelaten.

Zoo stond er vroeger op bladzijde 215 : « De mensch moet zes dagen werken en den zevenden dag rusten ». Dat is doodeenvoudig weggelaten.

Het woord «ziel» is onverbiddelijk veroordeeld geworden door die kerels.

De kerkelijke waardigheden worden nu wereldlijke : een «bisschop» is nu een « magistraat ».

Met de nauwkeurigheid waarmede het boek is gezuiverd, hebben ze nochtans een kolossaal klerikaal woord laten ontsnappen op de vierde bladzijde. Men spreekt er van « Vespers ». Dit woord, het is er nevens in 't enkelvoud gezet, men heeft er bijgevoegd « den avond », om wel te laren zien, dat er geen spraak was van Kerkelijke woorden of gezangen.

Allo ! het boek terug onder de pers. Een andere proef ; « Vespers » er uit, alles of niets !

Aan al de Paters-Nonnekensfretters !

Het zal niet slecht zijn eens onder den neus van die mannen, die niets dan kwaad en ondeugden verscholen zien achter een zwart kleed, het volgende schrijven te brengen.

Het is de getuigenis van een *kolonel van het fransch leger* (kolonel Savisse van 't 54e linie-regiment) over eene

heldhaftige kloosterzuster

Zuster Maria van de orde van Sint-Vincentius à Paulo, na 39 jaren kloosterleven gestorven aan de gevolgen eener besmettelijke ziekte welke zij zich op den hals had gehaald met een lijder te verplegen.

Dit schrijven luidde als volgt :

« Met droefheid deelt de kolonel aan het regiment het afsterven van Zuster Maria mede ; sedert 39 jaar was zij werkzaam in het gasthuis te Compiègne waar zij met eene voortdurende goedheid en eene grenslooze zelfopoffering de zieke soldaten verpleegde. Zij is gestorven op haren post na al hare krachten en heel haar hart aan hare zieken gewijd te hebben. Toen ze alles gegeven had, is ze gestorven.

» Welken dank is het regiment aan Zuster Maria niet verschuldigd ! Zijne afgestorven soldaten hebben haar tot op het laatste oogenblik bij hun sterfbed gezien ; met de grootste zelfopoffering, trots alle gevaar, trachtte zij hen aan de dood te betwisten, en toen men eindelijk alle hoop op genezing moest laten varen, wist zij hare zieken den besten troost te geven. Zij verzorgde de lijders als eene moeder hare kinderen en gevoelde, toen zij stierven, eene echte moederlijke droefheid. »

Bericht aan al de paters- en nonnekensfretters ! Aan al degenen die ijveren als razenden, om het laatste zusterkleed uit de hospitalen te verbannen, terwijl zij zelven zoo blij zijn als zij er een vinden bij hun ziekbed !

De Commissie der XXXI

Die Kommissie is ingesteld, zegt het « Fondsenblad», om een onderzoek te doen nopens de verschillige kiesstelsels van hier en elders en om min of meer een nieuw kiesstelsel voor te bereiden ter vervanging van het huidige dat nu voor de gemeentekiezinge dient.

De socialisten zijn zooals men weet voorstanders van het Zuiver Algemeen stemrecht op 21jarigen ouderdom, en er zitten 5 socialisten in de kommissie der XXXI.

Die 5 socialisten hebben zeker algauw voorgesteld de gemeentelijke kieswet aldus op te ste len :

« De gemeenteraden worden gekozen door » de burgers den ouderdom van 21 jaar be» reikt hebbende, — en sedert een jaar » in de gemeente verblijvende. Elke kiezer » heeft maar eene stem. »

Hewel, neen, de socialisten hebben dat niet voorgesteld, hoewel dat doodeenvoudig is.

Waarom hebben ze dat niet voorgesteld ? Is het omdat ze niet meer voor het Zuiver Algemeen Stemrecht zijn ?

Gezel Van der Velde verzekert dat ze er nog even hard voor zijn als ze er ooit voor waren.

Waarom stellen ze het dan niet voor ?

Is het misschien omdat ze overtuigd zijn dat ze het Zuiver Algemeen Stemrecht er niet zouden door krijgen in de kommissie ?

Dat kan best gebeuren !

Maar waarom zeggen ze dat dan niet zooals het is aan de socialistische massa, die in het geloof verkeert dat ze weldra het Zuiver algemeen stemrecht zal hebben, niet alleen voor provincie en gemeente maar ook voor de Kamer ?

Verleden jaar hebben de socialisten de Alg. Werkstaking ingericht om het Zuiver Algemeen Stemrecht te veroveren, en ze ging niet eerder weer aan het werk dan wanneer ze zeker zouden geweest zijn het te krijgen.

Minister de Broqueville heeft gezegd wat hij reeds twee maand te voren gezegd had : dat hij de kwestie aan eene kommissie zou onderwerpen.

De roode leiders die wisten dat de massa dood liep van den honger, hebben doen uitroepen dat zij eene groote viktorie hadden behaald en dat alleman maar weer aan het werk moest gaan.

En de dutsen waren blij dat ze mochten gaan werken.

* * *

De kommissie is samengesteld en de groote socialistische « Jans » die er in zitten durven zelfs het « Zuiver Algemeen Stemrecht » niet voor de pinnen brengen.

Gezel De Greef, een geleerde die socialist is ten minste met den naam, is afgekomen met een soort vertegenwoordiging der belangen, welke hij beter acht te zijn dan het zuiver algemeen stemrecht

Gezel De Greef is van gedacht dat de domme macht van het getal niet de beste macht is en dat er zekere waarborgen moeten zijn voor een goed bestuur.

Gezel Destrée is wel voor het Zuiver Algemeen Stemrecht maar hij zou de gemeente raden die eruit voortvloeien, ook willen omringd zien met waarborgen of in andere woorden : hij zou hunne macht willen beperkt zien.

Daaruit blijkt zijne innige overtuiging dat Zuiver Algemeen Stemrecht het beste kiesstelsel niet is

Gezel Pastur is van 't gedacht van gezel Destrée.

Gezellen senator Lafontaine en Kamerlid Vandervelde hebben in de kommissie der XXXI nog niemendalle gezegd. Dus, meent gezel Vandervelde, we blijven voorstanders van zuiver algemeen stemrecht.

Maar dan waarom hebben ze geen verzet aangeteekend tegen de houding der gezellen De Greef, Destrée en Pastur, die voorzeker het zuiver algemeen niet als het beste stelsel aanzien.

Dat is wat schoons !

Als de roode sprekers voor de lichtgeloovige onwetende massa staan, dan roepen zij om hunne keel te scheuren :

— Zuiver Algemeen Stemrecht — we moeten 't hebben en we zullen 't hebben, of... of... of...

Maar als ze zich bevinden in eene kommissie samengesteld uit bezadigde menschen dan zwijgen ze over Zuiver Algemeen Stemrecht gelijk vermoord !

Zijn dat kluchtspelers, dat ?

BUITENLAND

Frankrijk

ROBINSONS. — De poststoomboot « Rochambeau » is te Le Hâvre aangekomen met den kapitein van het zeilschip « La Tour d'Auvergne », Ducos, wiens schip op 23 October laatst op de reis van Tahiti bij de Palmerston-eilanden gestrand was. Duco had met zijne bemanning 98 dagen op een geheel verlaten eiland doorgebracht ; 60 dagen lang leefden zij van den voorraad van het schip ; later van visch en kokosnoten. Eerst op 29 Januari werden zij door den kruiser « Zélée » opgenomen, die van Tahiti was gezonden om het verdwenen schip op te zoeken.

Duitschland.

DE DUITSCHE RIJKSDAG EN DE AFRIKAANSCHE MISSIONNARISSEN. — Den 10 Maart werd in den Duitschen Rijksdag de begrooting der koloniën besproken.

Een socialist, gezel Vaske, vond het gepast de katholieke zendelingen aan te vallen, die, volgens hem, alleen voor doel hebben groote eigenaars te worden.

Een der leiders van de nationale liberale partij, M. Paasche, ondervoorzitter van den Rijksdag en protestant, antwoordde :

« De missionnarissen moeten aan ons beschavingswerk in Afrika medewerken, en het is wat zij doen ; zij doen de godsdienstige gedachten en gevoelens in de harten der negers ontkiemen, en leeren hun werken.

Het beginsel waarop gansch de werking der missionnarissen is gesteund luidt : « Ora et labora. »

Des morgends zijn de zendelingen in de klas en des namiddags leeren zij de negers werken in de planterijen. Het is enkel op die manier dat aan de negers de weldaden der beschaving en het nut van het werk kunnen worden betoond.

Ik stem dus ten volle in met de meening van den staatssecretaris : « Er valt veel goeds te zeggen van onze blanken in Afrika ». Het is zeer spijtig dat het noodig zij, zulks gedurig te zeggen en te herhalen. (Toejuichingen op de nationale liberale banken.)

Na dezen nam M. Naumann, gewezen protestantsche dominé en hevige radikaal, het woord. De redenaar zegde namelijk, volgens de liberale Gazet van Keulen :

« Al deze die de koloniën kennen hebben een gansch ander gedacht opgevat nopens de beoordeeling der missionnarissen. De feiten, en de ontwikkeling onzer Afrikaansche koloniën stellen de missionnarissen in 't gelijk.

Men wint er niets bij tot de wilden te gaan met principen van wijsbegeerte of stelsels van Marx. Men moet hun integendeel iets van de godsdienstige en confessionneele geschiedenis en overleveringen aanbrengen ! »

— EEN KOSTBAAR VREUGDEVUUR. — Ter gelegenheid van de honderste verjaring van den slag bij Leipzig, had de bestuurder van de mijn Ludwig te Rellinghousen, bij Pruisen, een vreugdevuur doen ontsteken op een overgroote hoop sintels. Om het aansteken te vergemakkelijken wierp men op den houtstapel eene ton teer. Maar de brandende teer drong in de sintels, stak de steenkoolslakken in brand en weldra stond de heele heuvel sintels tot in zijne diepten in vuur. Vruchteloos poogde men het vuur te dooven, en vijf maanden lang brandde de hoop, in heel die streek een verpestenden zolferrook verspreidend. Men is er eindelijk in gelukt, na lange en kostbare werken, den brand te dooven. De geldelijke verliezen bedragen bij de 10,000 fr. en er zullen nu nog vervolgingen voor het gerecht plaats hebben.

Engeland.

EEN SIGNAALBOEK GESTOLEN. — Aan boord van een engelsch oorlogschip. In de haven van Scheurmoss geankerd, heerscht eene groote opschudding, tengevolge van de verdwijning van een signaalboek, een dokument van het allergrootste belang. Dit boek laat, inderdaad, toe in tijd van oorlog de geheimste seinen te ontcijferen, die tusschen de schepen van de engelsche vloot gewisselt worden. De omstandigheden waarin de verdwijning plaats had, doen veronderstellen dat men voor eene stoutmoedige bespiedersdaad staat. De dader van dezen dietstal heeft een vingerdruk achtergelaten, maar of dat deze tot een spoor leiden zal, valt zeer te betwijfelen.

Amerika.

REUZENSCHILDPAD. — Op de kust der landtong van Flores bij Montevideo, is eene schildpad gevangen die meer dan 600 kilos weegt. Er waren tien mannen noodig om den buit aan land te krijgen. 't Is voorzeker de grootste schildpad die tot hiertoe gevangen werd.

Rusland.

EEN GROOTER LEGER. — De russische minister van oorlog gaat aan de Kamer een grooter krediet vragen om nieuwe regimenten in te richten. Men spreekt van eene samenstelling van 500,000 soldaten in de wester-provincies, aan de duitsche en de oostenrijksche grenzen.

Brazilie.

ERGE TOESTAND. — Kolonel Setenbrino, bevelhebber der regeeringstroepen te Fortaleza, hoofdstad van Ceara, heeft den minister van oorlog ingelicht dat de algemeene werkstaking is uitgebroken. De handel ligt stil, de haven- en tramdiensten zijn verlamd ; de gasfabriek is bedreigd. Groepen mannen trekken door de stad, bedreigen de voorbijgangers en dringen binnen in de huizen.

De regeering van den den staat is machteloos om de beweging te onderdrukken.

De opstandelingen zijn nu op 25 kilometers van de hoofdstad.

De handelsbureelen en bijzondere huizen zijn bewaakt door federale troepen.

Het is daarom dat de staat van beleg werd uitgeroepen in Ceara.

BINNENLAND.

— STOUTMOEDIGE INBRAAK TE BRUSSEL. — Woensdag morgend, bij hun ontwaken, zagen de echtgenooten Latinus, die in de Oude Kleerkoopersstraat een groot witgoedmagazijn houden, dat hun winkel in den nacht het bezoek van inbrekers had ontvangen.

Alle koopwaren waren uit de kassen getrokken ; talrijke dikke rollen lijnwaad, eene groote hoeveelheid hemden en talrijke doozen halsbanden en manchetten waren weggevoerd ; kortom, het magazijn was nagenoeg leeggeplunderd.

De dieven waren binnengedrongen langs een gat, dat zij gekapt hadden in den muur van een aan het magazijn palend vertrek, uitgevend op de werken van een nieuwen cinema in de Gretrystraat. De vloer van dit vertrek was bedekt met kalk en steenen. In een meubel dat daar stond, lag al het zilverwerk der echtgenooten Latinus, doch de dieven hebben het niet bemerkt.

De heer Dupont, officier van policie, is ter plaats gekomen en bij een onderzoek op de bouwwerken der cinema, heeft men de overgroote meerderheid van het gestolen goed terug gevonden.

Talrijke ondervragingen hadden reeds plaats en men hoopt weldra de dieven aan te houden.

— UKKEL. — HUISELIJK DRAMA. — De echtgenoote Adolf De Nayer had tengevolge van gedurige huiselijke krakeelen de echtelijke woning te Parijs verlaten en had zich met hare twee kinderen te Ukkel in een huis der Henri Van Zuylenstraat gevestigd.

Haar echtgenoot die hare verblijfplaats ontdekt hadt kwam Dinsdag avond zijne wederhelft opzoeken en smeekte haar het gemeenzaam leven te hernemen. De vrouw die veel mishandelingen van haren brutalen echtgenoot te verduren had, weigerde, waarop De Nayer eenen revolver uit den zak trok en dreigde haar te dooden indien zij aan zijn verzoek geen gevolg gaf.

Door schrik bevangen, nam de vrouw de vlucht en riep om hulp, waarop de medehuurders toesnelden.

De Nayer loste zich eenen kogel in de rechterslaap. Een geneesheer ontboden, diende De Nayer de noodige zorgen toe en deed hem vervolgens naar het gasthuis overbrengen. Zijn toestand is hopeloos.

— DE KOOLMIJNRAMP VAN THIEU. — DE UITPUTTINGSWERKEN GAAN GOED VOORUIT. — Woensdag morgend zijn verscheidene ingenieurs in den put nedergedaald om te beslissen op welke wijze men de kooi die ontbloot is, op zal halen. Men denkt dat het zeer moeilijk zal zijn de kooi op te halen, daar zij vastzit tusschen het hout en de balken.

Indien het onmogelijk is zal de kooi verbrijzeld worden en stuk voor stuk worden opgehaald.

In den put nr 2 blijven nog eenige me-

...ELWERK VAN DEN *POSTRIJDER* (*)

MOEDERTROTS

DOOR

Paul de GARROS

12e VERVOLG.

— Wat al tegenslag vandaag ? mompelde hij. Er blijft mij niets meer over dan naar Cosne terug te keeren.

Bedroefd hernam hij zijn weg langs 't kleine pad dat naar de groote baan leidde.

Toen Leon de Reboullots naderde zag hij in de verte een man, die langzaam voortstrompelde, en waarvan de silhouet veel gelijkenis had met die van Alexander Gimel.

— Men zou zeggen dat het mijn vader is, zei' de jonge man in zichzelf. Maar hij schijnt zoo vermoeid te zijn.

Hoe dichter zij elkander naderden, hoe duidelijker de omtrekken werden.

— Wel ja !.. Verduiveld ; maar hij heeft zijne beste kleederen aan !.. Wat mag er wel gaande zijn ?.. Daar begrijp ik nu het eerste woord niet van !

Alexander Gimel had ook zijn zoon herkend.

— Ah ! zijt gij daar eindelijk, riep hij hem van verre toe, terwijl hij zijne sterk gespierde armen opende. Dat is zeker niet te vroeg als ge weet dat ik u al sedert dezen morgen opzoek.

— Van waar komt gij ?

(*) Nadruk verboden voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des Gens de Lettres* van Parijs.

— Wel van Cosne verduiveld. Gij weet het misschien niet meer.

— Van Cosne ? En waarom ?

— Laat die schijnheiligheid maar terzijde. Gij wist heel goed dat ik vandaag voor de rechtbank moest verschijnen maar gij waart afwezig niet waar, gij schaamt u daarover.

— Maar ik versta er niets van, antwoordde Leon op ontstelden toon. Mijn patroon heeft mij dezen morgen naar hier gezonden om eenige stukken op La Jarrie te laten teekenen.

— Gij waart overgelukkig zeker u op La Jarrie te kunnen aanmelden en dat, terwijl het gerecht zich met mij bezig hield. Verduiveld, die heeren verstaan zich om een mensch een kleedje te passen.

— Vader, niet gekscheren ! onderbrak Leon. Wat beteekent die geschiedenis met 't gerecht ? Waarom hebt gij mij niet verwittigd ?

— Waartoe zou het dienen ? Omdat gij u op voorhand kwaad bloed zoudt maken. 't Was dezen morgen nog vroeg genoeg.

— Welnu, wat is er gebeurd ? Gij hebt... gij hebt... wat hebt gij misdreven ?

— Eenvoudig gejaagd.

— In de bosschen van Malicorne ?

— Ja ; maar dat was niet het ergste. Ik had geene toelating.

— Natuurlijk.

— Ik ben door de gendarmen gevat geworden.

— Ah !

— Ja, mijn jongen, zoo lomp ben ik geweest. Op het oogenblik dat ik eene prachtigen fezant schoot, hielden ze mij aan.

— Wanneer ?

— Over ongeveer veertien dagen, den avond van denzelfden dag, dat gij mij zijt komen bezoeken.

— Zoo ! herhaalde de jonge man. En wat hebben ze u gezegd ?

— Wel zij hebben proces-verbaal opgesteld, mijn geweer aangeslagen en... daarbij voor de rechtbank getrokken.

— Heeft men u veroordeeld ?

— Vijftig frank boete en de kosten. Dat ze oppassen, zij zullen het duur betalen.

— Van wie spreekt gij ?

— Van du Chesnay, verduiveld, gromde Gimel, terwijl hij zijne vuist balde in de richting van Malicorne.

Leon rilde, doch zweeg.

— Wie heeft u opgeroepen ? vroeg hij na eenige oogenblikken.

— Hoe opgeroepen ?

— Wie heeft aan de rechters gevraagd u te veroordeelen ? Het was toch M. Gerald du Chesnay niet, zeker ?

— Neen. Mijnheer de prokureur heeft zelf het woord genomen. Het had den armen kleinen Gerald verlegen gemaakt. Hij heeft van zijne vrijheid gebruik gemaakt, zegde men mij te Cosne om den dag bij zijn vader te komen doorbrengen... Allemaal, deugnieten ; had ik ze eens onder mijne handen.

— Dat is zonderling. Gij veracht die familie omdat zij u met eene bijzondere welwillendheid behandelt.

— Ja, zei de wildstrooper kort weg.

Daarna, toen hij zijn zoon goed had bekeken, voegde hij er bij :

— Het is zeker, omdat men u op La Jarrie zoo vriendelijk behandeld heeft dat gij grijnslacht.

— Dat is mij onverschillig, mompelde Leon.

— Mijnheer heeft hartzeer, spotte Gimel. Laat hooren, wat hebt gij aan de juffrouw verteld.

— Wat mij beliefde te zeggen.

— Niet inschikkelijk, die verloofde van u ! hum !... Ik heb haar laatst gezien. Maar toch een schoon meisje jongen, mijne gelukwenschen... Zij kwam laatst voorbij la Renauderie ; ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt om haar eens onder de kin te streelen.

Leon hief zijne schouders op ten teeken van afkeer.

— Maar, vervolgde de vader, wat is er dan toch tusschen u beiden gebeurd, dat gij er zoo bedrukt uitziet.

— Zij heeft mij diep gesmaad.

— Gij hebt haar alleen gezien ?

— Ja, Mevrouw Maupas was afwezig.

— Dan hebt ge haar uwe liefde opgedischt ?

— Met al den gloed en de oprechtheid, die mij bezielde.

— Zij heeft u verstooten ?

— Oh ! wreed verstooten !

— Waarom ?

— Zij heeft ongetwijfeld iemand anders lief. Daarbij... wie ben ik ? Een half beschaafde boer !

— En wat is zij ? Een meid zonder naam !

— Zij beweert integendeel, dat haar burgerlijke stand heelemaal regelmatig is. Haar vader heeft haar toevertrouwd aan Mijnheer du Chesnay toen hij ten krijg getrokken is. En hare moeder is dood...

— Dat is nu bijvoorbeeld te sterk ; ik heb haar nog over veertien dagen gezien.

— Is het mogelijk.

— Ik ben er zeker van. Ik heb haar voor mij gezien, zooals ik u zie. Zij had de muts op en de rok aan van eene krankzinnige uit « la Charité ».

— Hoe legt gij hare tegenwoordigheid hier uit ?

— Gij weet wel dat zij uit het gesticht gevlucht is ; gij hebt het mij zelf verteld.

— Ik heb u gezegd dat er eene gevlucht was, maar hare eenzelvigheid heb ik niet bevestigd.

— Ja, ja, zij was het. Zij sloop in den omtrek van Malicorne, en hetgeen ik haar verteld heb moet haar niet bevallen hebben... want zij heeft dadelijk de vlucht genomen en is den weg van Alligny opgeloopen.

« Sedertdien heb ik haar niet meer gezien ; ik denk dat zij het land zal verlaten hebben. Zij was bevreesd dat men haar weer zou opsluiten ! In waarheid schijnt zij mij eene goede vrouw te zijn. Wij zouden ons met haar kunnen verstaan, want zij veracht de du Chesnay's zooveel als ik.

— Niet meer dan ik, voegde Leon er op bitteren toon bij.

— Ah ! eindelijk begint gij klaar te zien.

— De versmaade liefde geeft ons doorzicht en roept om wraak.

— Aangenomen, zei Gimel, nu zijt gij mijn zoon, mijn echte zoon. Ik had gedacht dat de stadslucht u bedorven had.

De jonge man antwoordde niet.

— Laat ze maar doen, vervolgde de vader, het uur der wraak zal komen. Ik bereid ze van verre en het is voorzeker niet omdat ze mij mijn geweer hebben ontnomen dat zij mij zullen tegenhouden, mijn plan tot het uiterste te drijven... Ik heb een ander geweer, de karabijn van uw grootvader... Herinnert ge u nog dat everzwijn dat ik op tachtig stappen doodgeschoten heb ?

— Zeg geene dwaasheden, bromde de jonge man. Wij leven in geene barbaarsche tijden meer. In onze eeuw verafschuwt men de brutale wraak.

— 't Is goed, hernam Gimel, ik weet wat ik zeg... Laat er ons nu niet meer over spreken ; iedereen heeft er zijn gedacht over, niet waar ? Blijft gij bij mij eten Leon ?

Neen, ik kan niet. Ik moet van avond nog in Cosne zijn om mijn patroon rekenschap te geven van mijne zending.

— Ah ! in dat geval, tot weerziens dan !

— Tot weerziens.

Zij drukten elkander de hand en ieder vervolgde zijn weg. Eene onaangename verrassing wachte echter den jongen man bij zijne terugkomst.

Nauwelijks had hij een voet in het kantoor gezet of Meester Audouin ontbood hem in zijn werkkabinet.

— Gij komt vrij laat terug, M. Gimel, zei hij op grommenden toon.

— Mevrouw Maupas was afwezig en ik heb op haar gewacht.

— Hebt ge haar gezien ?

— Neen, daar ik genoodzaakt was, vroeger te vertrekken.

Meester Audouin hernam dan al glimlachend :

— Dat is zeer betreurenswaardig, M. Gimel, want gij zult de gelegenheid niet meer hebben er te kunnen weerkeeren... Ik had liever gezien, dat gij dezen laatsten dag nuttiger besteed had.

Leon keek hem verbaasd aan.

— Hebt gij mij verstaan ?

— Neen, mijnheer.

— 't Is toch heel eenvoudig. Ik schenk u uwe vrijheid weer. Van heden avond houdt gij op, deel te maken van mijne studie. Ik zal u uw maandgeld betalen en u eene maand wedde als schadevergoeding geven. Wij zijn het eens, niet waar ?

— Maar, mijnheer, zou ik mogen weten ?...

— Dat is natuurlijk. Welnu luister : Ik kan geen bediende bij mij houden, waarvan de vader eene veroordeeling heeft opgeloopen.

De jonge klerk stond versteld. Daarna hervatte hij zich :

— Oh ! een jachtvergrijp ! zei hij, een wreede zaak !

— Ongetwijfeld, maar het onderzoek, in schijn onbeduidend, heeft ons betreurenswaardige feiten uit het vroeger leven van uw vader leeren kennen ; de uitspraak van het gerecht is ook niet vleiend voor hem...

— Ik ben toch niet verantwoordelijk.

— Natuurlijk... Nochtans kan ik u niet bij mij houden na zulk schandaal... Ten andere, laat ons niet redetwisten, mijn besluit staat onherroepelijk vast. Wij zullen onze zaken regelen en daarmee is de vraag opgelost.

Leon Gimel moest buigen ; weinige minuten later verliet hij het huis van Meester Audouin, met eenige stukken goud in zijn zak, maar gansch ontsteld...

DERDE DEEL

HET DRAMA VAN MALICORNE

De reizigers en kunstenaars, welke de boorden van den Rijn bezocht hebben, weten dat zich tusschen Bingen en Coblenz de bewonderenswaardigste plaatsen, de steilste rotsen, de woestste ruinen bevinden. Het is eene aanhoudende verrassing voor de toeristen, welke dezen tocht per boot doen. De indruk is overweldigend. Men vaart tusschen een ware rij van rotsen en bij elken draai van het roer ontdekt het verwonderd oog een nieuw uitzichtspunt, een onverwacht schilderachtig of grootsch schouwspel.

Eerst komt de oude verwoeste slottoren van Ehrenfels, hoog op eenen rand van den Niederwald gelegen, terwijl beneden op een eiland midden in den stroom zich de Muizentoren bevindt, de Muizentoren waaraan deze lieve legende verbonden is, volgens dewelke een bisschop van Mayence tot daar toe door de muizen zou vervolgd zijn.

Weldra verheffen zich langs den linkerkant de schilderachtige ruinen van het kasteel van Falkenburg, en een weinig verder, op een heel klein eilandje, het merkwaardig kasteel van Pfalz.

(Wordt voortgezet).